

Proč byla křesťanská církev důležitá pro středověkého člověka?

ZDROJ 1: Křesťané se řídí učením Ježíše Krista, původně Žida, který reformoval svoji víru a otevřel ji jako učení všem lidem, ti zároveň věří, že právě on je spasitelem a Božím synem, jehož učení může spasit jejich duše. Křesťané tvoří společenství věřících – církev. Hlavou katolické církve je papež. Duchovenstvo, ti, pro něž je náboženství náplní života a profesí, je tvořeno kardinály, arcibiskupy, biskupy, kněží a řeholníky (mniši a jeptišky). Ostatní křesťané jsou tzv. laici. Ve středověku tvořilo duchovenstvo zásadní společenskou skupinu, středověká církev byla mocnou organizací. (zdroj: Hravý dějepis 7, 2017, upraveno)

Co je církev?

Které dva křesťanské svátky slavíme?

Co je duchovenstvo?

Kdo byl Ježíš Kristus?

Znáš nějaké křesťanské památky ve svém okolí?

ZDROJ 2: Prohlédni si středověké obrazy [v prezentaci](#) a vyber podtržením varianty odpovědi

Obraz 1 představuje	Obraz 2 představuje
Hřbitov – Soud - Peklo – Ráj – Očistec – Kostel - Klášter	Hřbitov – Soud - Peklo – Ráj – Očistec – Kostel - Klášter
Dle obrazů můžeme usuzovat, že pokud jde o pravidla	
• Porušení pravidel znamenalo spasení duše, kdežto přísné dodržení pravidel znamenalo věčná muka • Porušení pravidel znamenalo odsouzení duše k mučení, dodržování pravidel znamenalo pro duši spásu • Křesťané neměli od své víry žádná očekávání Ráje nebo Pekla a proto si dělali co chtěli	

ZDROJ 3: Na obrázku vidíš životní dráhu křesťana od narození po smrt. Připiš názvy svátostí udělovaných duchovním k těm částem životní dráhy křesťana, v nichž se podle tebe odehrávaly.

A smíření (zpověď) = křesťan může vyznáním vlastních hříchů dojít smíření s Bohem; **B manželství**; **C křest**; **D poslední pomazání** = svátost má duchovně posílit člověka, většinou těžce nemocného/ před smrtí. (nese s sebou i odpuštění hříchů); **E biřmování** = může přijmout pokřtěný člověk, který dosáhl dospělého věku.

ZDROJ 4: Základní organizační jednotkou katolické církve byla farnost (mohlo jít o několik vesnic či měst), o ní se staral farář, který věřícím ve farnosti uděloval svátosti, vedl bohoslužby a staral se o jejich duchovní život. Za církev také vybíral desátky a další poplatky. Kněží obvykle pocházeli z nižších vrstev, zatímco biskupy či opaty (vedoucí klášterů) tvořili častěji synové šlechticů, protože šlo o dobře placené a důstojné místo. Zvláštní skupinu duchovních představovali řeholníci: mniši a jeptišky v klášterech, žijící podle přísných pravidel, tzv. řeholí. V klášterech se nejen modlili, ale mohlo jít také o hospodářské a správní centrum církevního panství, také zde bývala škola a skriptorium – dílna na ruční vytváření knih. Mnoho duchovních sloužilo také jako kronikáři a písaři na šlechtických dvorech. Všichni duchovní se zavazovali k životu v celibátu, nesměli mít sex, uzavírat sňatky ani mít děti.

ODPOVĚĎ NA BADATELSKOU OTÁZKU: Odpověz na badatelskou otázku odvozením informace ze zdroje. Podtrhni jednu za tebe nejdůležitější odpověď / zdroj.

Na základě zdroje 1 lze říct...

Na základě zdroje 2 lze říct...

Na základě zdroje 3 lze říct...

Na základě zdroje 4 lze říct...